

[יג] בנמ"א (סוטה ב.) למה נסמכה פרשת
נזיר לפרשת סוטה לומר לך

שכל הרווא סוטה בקלקולה זייר עצמו מן היין. והנה בתורה הקדושה נאמרה פרשת נזיר אחר פרשת סוטה ובתורה שבעל פה בגמרא נסדר מסכת נזיר קודם מסכת סוטה. דהנה להבין הענין מה זה שצריך להדר את עצמו מפני שרואה אחר שקלקל. ויש לומר שהוא כענין אומרם ז"ל (חגיגה ה') מחוי במחוג קמי מלכא שלפני המלך הדרך לרמוז ברמזיות. ותורה שבכתב נקרא קמי מלכא לפני מלך מלכי המלכים והרמזיות הוא הכת קול שיוצא בכל יום שמוה בא ההרהורי תשובה בלב כידוע. וכן כל עניני המעשים אשר יארע לפני האדם בהודמן המה רמזיות מלעילא שיקח לו מהם רמזיא דחכמתא כידוע מהרבי ר' זושא זצ"ל שהלך בדרך ונזמן שפול לערל אחד שיעזור להקימו והנשא (הא) וביקש ממנו שיעזור להקימו אבל אינן רוצה אמר הרבי ר' זושא לעצמו שמע מה אומר לרמוז על ה' תתאה שפולה וביכולתי להקימה ואיני רוצה. וכמו כן המה כל הענינים שנודמן לפני עיני האדם המה רק לרמוזים לפניו. ולכן נזכר בתורה שבכתב סוטה קודם נזיר שמוה שנודמן לראות זאת צריך להבין שבטח צריך להדר עצמו מן היין. ובתורה שבעל פה בגמרא נסדר נזיר קודם סוטה. והוא כענין אומרם ז"ל באבות (ב' ס') איהו דרך טובה וכו' הרווא את הנולד היינו מצד חכמתו ראוה מקודם שמודמן לפניו מה שיוכל להוליד מזה ומדר עצמו מן היין וכן ככל ענינים. ויש לומר שזהו מה שמובא כ"ה (ח"ב ה') חכימי עדיפי מנביאי כי

THE UNIVERSITY OF CHICAGO PRESS

אחר מני שהיה ככוונה רצויה ואמר לה' רצויה נעשה קדוש לה'. וכדאיתא בגמרא משפוט וברגע אחד על ידי הדיבור ככוונה נהנהפך ועלה בלהב השמים. וכמו כן הוא פלא ענין גוף הניזויות שהיה עד עתה אדם עצמו שיהיה שואג אשם נזיר כענין שאמר הכתוב כי יפליא גם כן על שם מעשיו שהיה פלא גדול שהיה נראה לעיניהם עזר עתה כדמות אדם בכל עניניו וברגע אחד כענין שאמר במדרש (במדר ובה"ה) שהוא פלאי שאמר במדרש המלאך של שמשון הדיבור גם כן. ולזה נקרא המלאך של שמשון בן קדוש גם אפילו לא עשה בעצמו פעולה עמוק ופלא שגם האב מדיך את בנו בנזיר נמצא על פי הלכה למשה מסיני דבר יותר שמשון על שמו של הקב"ה נקרא. ועוד כוונות שמשון. וכאומנם ד"ל (מטה י"א) קדוש בעצם. ועוד יש בכח דיבור כזה להחקדש לעולם כאומר הרני נזיר עולם באמת פלא גדול שעל ידי דיבור אחד נעשה שנאמר כל ימי נזיר קדוש הוא לה'. והוא הרני נזיר אז נקרא על ידי זה קדוש כמו שפירשנו. רק על ידי דיבור אחד שיוציא מפי עצמו לשם נזירות לא יהיה נקרא קדוש על עצמו כשלושה דברים הללו אם לא יקבל על עצמו כל גם אם ישמור אדם את עצמו ויסגף פרישות מטומאה ותולחת הויצא מן הגמל. השכל והדעת. כי עיקר הניזויות שהוא הניזויות בעצם הוא דבר פלא למעלה מן כי יפליא יש לומר מפני שענין

[illegible]